

عنوان مقاله:

موانع فردی و اجتماعی وکیل در نیل به وکالت عدالت محور و دادرسی عادلانه

محل انتشار:

دومین همایش ملی عدالت، اخلاق، فقه و حقوق (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

رضا شهبازی - کارشناسی ارشد اخلاق کاربردی، کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی (سطح سه)، کارشناسی ارشد علوم حوزوی (سطح سه)

فرشته آموث - کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق، وکیل پایه یک دادگستری

خلاصه مقاله:

یکی از ارکان مهم دادرسی عادلانه «وکالت عدالت محور» است که می تواند به روند دادرسی و در نهایت اجرای دقیق تر عدالت کمک کند. از آنجا که وکیل از سویی در راستای اجرای عدالت، یکی از بازوان دادر به شمار می آید و از سوی نیز در تغییر سرنوشت پرونده، می تواند نقشی کلیدی داشته باشد، اگر با مشکلات و موانعی رو به رو شود که قادر به حل آنها نباشد، خواه نا خواه از اجرای وکالت عدالت محور باز خواهد ماند و روند دادرسی عادلانه را با چالش های جدی روبه رو خواهد کرد. در خصوص بازماندن وکیل از وکالت عدالت محور، موانع گوناگونی مانند موانع اعتقادی، فردی، اجتماعی و فرهنگی وجود دارد. سهل انگاری در انجام وظایف محوله، کم کاری، تبانی، طمع ورزی، عدم توکل و مانند آن از سویی و ضعف رسانه در معرفی و تبیین جایگاه وکلا و همچنین احساس بی نیازی جامعه از سوی دیگر نقش مهمی در عدم تضعیف وکالت عدالت محور و سرانجام دادرسی عادلانه دارد. وکالت و دادرسی دو بال فرشته عدالت است که این عدالت محقق نخواهد شد مگر اینکه موانع پیش روی این دو رکن عدالت از میان برداشته شود. در این پژوهش، تلاش بر این است تا مهمترین ضعف ها و موانع درون حرفه ای وکالت از نگاه اخلاق حرفه ای مورد بررسی قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

دادرسی، وکیل، موکل، موانع، عدالت، اخلاق حرفه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/525524>

